

inimicizia, f. neprijateljstvo; omrza, zavada.

inimico (-ci), ag. V. inimichévole. || m. neprijatelj, dušmanin, protivnik.

inimitabile, ag. koji se ne može podražavati, oponašati; nedostizan; è —, nitko ne zna kao on. **inimmaginabile**, ag. koji se ne može zamisliti, uobraziti.

inimpugnabile, ag. (lett.) neoboriv, nepobitan.

intelligente, ag. neuman, nerazuman; nepametan; nevješt, neumješan; nedosjetljiv.

intellettuale, ag. (neol.) neumni, neduševni, neduhovni.

intelligenza, f. nerazumnost.

intelligibile, ag. nerazumljiv.

intelligibilità, f. nerazumljivost.

ininterrotto, ag. neprekidan.

investigabile, ag. neistražljiv.

iniquo, av. nepravedno, nepravično.

iniquità, f. nepravednost, nepravda, nepravičnost; (fig.) pakost, zloča.

inquo, ag. nepravedan, nepravican; (pessimo) gnusan, grozan, sadan: užasan.

inizio (ab), loc. av. lat. V. inizio.

iniziale, ag. početni. || f. (lèttera) početno slovo.

iniziare (inizio, -zi), v. a. započeti, započimati; (uno in qualche cosa) obučiti, obučavati nečemu, upoznati se s nečim, uputiti u nešto; (ammétttere in una società) pripisati (stranci), ući u.

iniziativa, f. prijedlog, inicijativa, noticaj; prvi pothvat; predlaganje; prendere l' —, započeti, započimati; zamisliti što; senza —, neodvažan, neodlučan; uomo senza —, skanjivalo.

iniziativo, ag. početni, započetni.

iniziatore, ag. upućen, posvećen (u nešto). || m. (di una setta) privrženik, pristaša; (teol.) novovjerac.

iniziatore, ag. koji upućuje, posvećuje, potiče, započinje, koji uči, obučava. || m. pokrećač, učitelj.

iniziazione, f. uvedenje (u nešto); upućenje, posvećivanje (u nešto), posvećenje, posveta; obučavanje.

inizievole, ag. V. iniziativo.

inizio (-zi), m. (lett.) početak, prvi koraci; ab — (initio), od početka.

inleggiadrire (inleggadirisco, -sci), v. a. (p. u.) uljepšati, ukrasiti, ukrašavati.

innacquare, v. a. V. annacquare.

innaffiare, v. a. V. annaffiare.

innalzare, v. a. V. inalzare.

innamoracciamento, m. prolazna ljubav.

innamorachiarsi (innamoraccchio, -chi), v. r. ludo se zaljubiti, zacopati se.

innamoramento, m. ljubav, ljubavna strast; zaljubljenje.

innamorare (innamoro), v. a. zaljubiti, udahnuti ljubav za; općaran, začaran, očarati, zanijeti pamet; činiti dražesnim, prijatnim. || -arsi, v. r. zaljubiti se u; omiliti (što nekomu); zamiliti se, zadražiti se; zanijeti se; biti strašno odan čemu.

innamorata, f. draga, ljubljena, ljubeznica, zaljubljena, ljubovnica.

innamorato, ag. zaljubljen; strašno odan čemu, zauzet za. || m. dragan, ljubavnik, zaljubljenik, ljubaznik; (fig.) ljubitelj, obožavalac; gl' -i, zaljubljeni; — della gloria, slavoljubljiv; è sempre —, on je sveudilj zaljubljen; una coppia d' -i, dvoje zaljubljenih; è cotto di sua cugina, ludo je zaljubljen u svoju rodakinju.

innanzi, m. primjer, uzor za naslijedovanje; coll' — del padre sarà un bravo giovine, zahvaljujući očevu primjeru on će postati vrijedan mladić; per l' —, prije, pređe, prije toga, otprije; prije nego; cadde per l' —, pade unaprijed.

innanzi, prep. (di tempo) prije (col gen.); (di luogo) pred (col l' acc. e istr.). || av. prvo; prije, prije toga, otprije; s prijeda; prije nego; — tratto, unaprijed; d' ora —, od sada unaprijed, od sele; la notte —, prijašnja noć; alcuni mesi —, prije nekoliko mjeseci; méttere —, staviti pred, ispred očiju; — che cèdere vorrei morire, prije nego bih popustio, želio bih da umrem; più —, dalje, naprijed; — che, prije nego; — tratto, unaprijed; per lo —, (passato) nekoć, ne-